Ἡ Ἀνταρκτὶς εἶναι μία ἑνιαία ἤπειρος καὶ ὄχι ἀρχιπέλαγος νήσων

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ Η ΡΩΣΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΡΗΓΑ. Αἱ παρατηρήσεις τῶν σοβιετικῶν ἐπιστημόνων ἐπιτρέπουν νὰ εἴπωμεν μὲ βεβαιότητα ὅτι ἡ Ἀνταρκτὶς εἶναι ἤπειρος, χώρα ὀρεινὴ κεκαλυμμένη ἀπὸ πάγον καὶ ὄχι ἀρχιπέλαγος. Κάποτε τὸ πάχος τοῦ πάγου δὲν ὑπερέβαινεν ἐδῶ τὰ 700 μέτρα.

Τὴν πληροφορίαν αὐτὴν ἔδωσεν εἰς τὴν Ρήγαν ὁ Εὐ. Τόλστικωφ, διάσημος ἐξερευνητὴς τοῦ πόλου, ἀρχηγὸς τῆς 3ης Σοβιετικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἀνταρκτικήν. Τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς ἐπανῆλθον προχθὲς Τετάρτην εἰς τὴν πατρίδα των διὰ τοῦ πλοίου «Μιχαὴλ Καλίνιν».

Εἰς τὴν ὀργανωθεῖσαν ἐπὶ τοῦ πλοίου πρὲςς κόμφερανς, ὁ Τόλστικωφ ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες ἐνήργησαν ἐρεύνας εἰς τοὺς σταθμοὺς Βοστόκ, Σοβιέτσκαγια, Κομσομόλσκαγια, ὑπὸ σκληρὰς συνθήκας, πολὺ χαμηλὰς θερμοκρασίας καὶ μὲ ἀνεπάρκειαν ὀξυγόνου. Κατέγραψαν τὴν χαμηλοτέραν εἰς τὴν Ἀνταρκτικὴν θερμοκρασίαν, 87,4ο Κ ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ ἀνεκάλυψαν ἐπίσης νέον πόλον ψύχους.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν ἐπιτρέπουν νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὸ θέμα, ποὺ ἐνδιαφέρει τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀφορᾷ τὴν ἐπίδρασιν τῆς Ἀνταρκτικῆς ἐπὶ τῆς γενικῆς κυκλοφορίας τῆς ἀτμοσφαίρας, βασικὸν πρόβλημα εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ διεθνοῦς γεωφυσικοῦ ἔτους.

Αἱ ἀποστολαί μας δι' ἐλκήθρων συρομένων ὑπὸ τρακτέρ, ἐξηκολούθησεν ὁ Τόλστικωφ, διέτρεξαν 13.000 περίπου χιλιόμετρα εἰς πολὺ δυσκόλους περιοχὰς τῆς Ἀνταρκτικῆς. Μία τῶν ἀποστολῶν αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σχετικῶς δυσπρόσιτον πόλον, τὸ πλέον ἀπομεμακρυσμένον σημεῖον αὐτῆς ἀπὸ τὴν θάλασσαν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ἐπιστημονικὸς σταθμός. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν παγολογικῶν καὶ σεισμικῶν παρατηρήσεων ἐπέτρεψαν τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὕψους τῆς κυρίας κοίτης τῆς Ἀνταρκτικῆς ποὺ εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ παχὺ στρῶμα πάγου.

Τὸ ἀεροναυτικὸν τμῆμα τῆς ἀποστολῆς ὑπὸ τὸν πιλότον Β. Πέρωφ, ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας νὰ σχεδιάσουν χάρτην τῶν ὑψομέτρων τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἀνταρκτικῆς. Κατὰ τὰς πτήσεις ἀνεκάλυψαν ἄγνωστα μέχρι σήμερον ὄρη. Τὸ ἀεροπλάνον τοῦ Πέρωφ ἐξετέλεσε πτῆσιν ἀπὸ τὸν σταθμὸν Μίρνι μέχρι τοῦ Νοτίου γεωγραφικοῦ πόλου. Τὸ πλήρωμα τοῦτο εἶχε σώσει ὡς γνωστὸν τοὺς Βέλγους ἐξερευνητὰς τοῦ πόλου.

Ὁ Τόλστικωφ εἶπεν ὅτι τὰ μέλη τῆς 4ης σοβιετικῆς ἀποστολῆς συνεχίζουν τώρα τὰς παρατηρήσεις των εἰς τοὺς σταθμοὺς Μίρνι καὶ Βοστόκ. Ὁ σταθμὸς Κομσομόλσκαγια θὰ λειτουργῇ περιοδικῶς ἐνῷ οἱ σταθμοὶ Πιονιέρσκαγια καὶ Σοβιέτσκαγια θὰ κλείσουν προσωρινῶς. Ὁ σταθμὸς Ὄασις παρεχωρήθη ὡς γνωστὸν εἰς Πολωνοὺς ἐπιστήμονας. Περατοῦται τώρα ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐπιστημονικοῦ σταθμοῦ Λαζάριεφ.

Ὁ Εὐγένι Τόλστικωφ ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἐξερευνηταὶ τῆς Ἀνταρκτικῆς, μέλη τῆς 3ης ἀποστολῆς, εἶχον μονίμους ἐπαφὰς δι' ἀσυρμάτου μὲ τοὺς ἐπιστημονικοὺς σταθμοὺς τῆς Αὐστραλίας, Νέας Ζηλανδίας, Γαλλίας καὶ ἄλλων χωρῶν, καὶ ἀντήλλασσον τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεών των.

Εἰς τὸ Μίρνι εἰργάζετο ὁ Ἀμερικανὸς μετεωρολόγος Ρούμπιν καὶ εἰς τὸν ἀμερικανικὸν σταθμὸν «Λίτλ Ἀμέρικα» ὁ Σοβιετικὸς ἐπιστήμων Πάβελ Ἀστάπενκο. Τὸ πλοῖον ἐπιστημονικῶν μελετῶν τῆς Αὐστραλίας «Τάλα» καὶ τὸ ἀμερικανικὸν «Μπαρτὸν Ἴσλανδ» ἐπεσκέφθησαν τὸν σταθμὸν Μίρνι.

ΜΕΓΑ ΦΑΛΑΙΝΟΘΗΡΙΚΟΝ ΕΝΑΥΠΗΓΗΘΗ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ

ΜΟΣΧΑ. Χιλιάδες ἐργαζόμενοι τῆς Οὐκρανικῆς πόλεως Νικολάγεφ συγκεντρώθηκαν στὰ ναυπηγεῖα «Νόσενκο» γιὰ νὰ γιορτάσουν τὸ εὐχάριστο γεγονὸς ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν ναυπηγῶν καὶ ναυτικῶν.

Πρὸς τιμὴν τοῦ 21ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ τὸ προσωπικὸ τοῦ ἐργοστασίου καθέλκυσε πρὶν ἀπὸ τὴν προθεσμία τὸ φαλαινοθηρικὸ σκάφος «Σοβιετικὴ Οὐκρανία» ποὺ εἶναι τὸ πρῶτο ποὺ ναυπηγεῖται στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι.

Οἱ Σοβιετικοὶ σχεδιασταί, μηχανικοὶ καὶ ναυπηγοὶ κατεσκεύασαν πλοῖον μὲ 3 καταστρώματα καὶ 2 ἕλικες ἐκτοπίσματος 44.000 τόννων. Τὸ πλοῖον ἔχει ταχύτητα 16 κόμβων. Ἡ «Σοβιετικὴ Οὐκρανία» εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ ταχύπλοα φαλαινοθηρικὰ τοῦ κόσμου.

Τὸ πλοῖον ἀποτελεῖ ἕνα τεράστιο πλωτὸ ἐργοστάσιο, ἐξωπλισμένο μὲ τέλεια μηχανικὰ μέσα, ποὺ ἐπιτρέπουν νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε στὴν ἐντέλεια τὸ κρέας τῆς φαλαίνης.

Ἕνα τμῆμα τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου εἶναι κατασκευασμένον κατὰ τρόπον ποὺ νὰ διευκολύνη τὸ γλύστρημα τοῦ σώματος τῆς φαλαίνης ἀπὸ τὴν θάλασσαν στὸ κατάστρωμα ἐπεξεργασίας. Ἐκεῖ τὰ μεγαθήρια τῆς θαλάσσης κόβονται μὲ ἠλεκτρικὰ πριόνια σὲ κομμάτια ποὺ στέλνονται στὸ ἐργοστάσιο ποὺ βρίσκεται χαμηλότερα στὸ παρακάτω κατάστρωμα.

Ἐδῶ βρίσκονται οἱ ἀποθῆκες τοῦ ἰχθυαλεύρου καὶ πιὸ κάτω στὸ μεσαῖο τμῆμα τοῦ πλοίου τὰ δοχεῖα γιὰ τὴν διατήρησι τοῦ λίπους τῆς φαλαίνης. Ὑπάρχει ψυγεῖο γιὰ 18.000 τόννους.

Τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου θὰ ζῇ σὲ ἄνετες καμπίνες. Στὸ πλοῖο ὑπάρχει λέσχη, βιβλιοθήκη, κινηματογράφος, ἰατρεῖο μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα καὶ τυπογραφεῖο.

Φέτο τὸ φθινόπωρο ἡ «Σοβιετικὴ Οὐκρανία» θὰ πρέπει νὰ φύγῃ γιὰ τὸ πρῶτο φαλαινοθηρικὸ ταξίδι της στὴν Ἀνταρκτική. Μαζί της θὰ ἀναχωρήσῃ καὶ στολίσκος καινούργιων ταχυπλόων ντιζελοκινήτων φαλαινοθηρικῶν σκαφῶν μὲ ἠλεκτρικὲς βοηθητικὲς ἐγκαταστάσεις.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν σεβαστήν μας μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΓΕΡ. ΠΟΜΩΝΗ

ΕΤΩΝ 74

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Τὰ τέκνα: Παναγιώτης καὶ Φωτεινὴ Πομώνη, Ἀντώνιος καὶ Ἀγγελικὴ Πομώνη. Ἡ ἀδελφή: Ἐλευθερία Σπ. Παρίση. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Ἐργολάβος κηδειῶν ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΕΛΛΗΝ. ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 Μαρτίου:
ΜΠΑΛ—ΜΑΣΚΕ

Στὴν αἴθουσα τοῦ Ν.Ο.Π. Δηλώσεις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης Ρ. Φερραίου—Ραδινοῦ 2 Τηλ. 38—82 καὶ 38—39.

Αἱ διακυμάνσεις τῆς ρωσσικῆς βοηθείας πρὸς ἄλλας χώρας

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Αἱ πρόσφατοι δηλώσεις τοῦ κ. Κροῦστσεφ σχετικῶς πρὸς τὰς σχέσεις τῆς Ρωσσίας μετὰ τῶν ἄλλων κρατῶν θὰ προεκάλεσαν ἀσφαλῶς πολλὰ εἰρωνικὰ σχόλια εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν δύο μόνον ἀπὸ τὰς πλέον ἐμφανεῖς περιπτώσεις. Πράγματι διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν τὸ πρόσφατον 21ον Συνέδριον τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐπερατώθη εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἤρχισε δηλ. μὲ ἀντιφάσεις τοῦ Σοβιετικοῦ ἡγέτου ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς μὴ ἐπεμβάσεως. Ἀπὸ ὅλους τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς Σοβιετικῆς προπαγάνδας ἡ πολλαπλῶς ἐπαναλαμβανομένη ἐπιθυμία περὶ «εἰρηνικῆς συνυπάρξεως» μετὰ τοῦ ὑπολοίπου κόσμου ἔχει ἕνα τόνο περισσότερον ἀπατηλόν. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου ὁ κ. Κροῦστσεφ εἶπεν: «Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις στηρίζει τὰς σχέσεις της μὲ ὅλα τὰ κράτη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πλήρους ἰσότητος καὶ συνεργασίας χωρὶς οὐδένα στρατιωτικὸν ἢ πολιτικὸν συσχετισμόν».

Ἡ περίπτωσις τῆς Γιουγκοσλαβίας ἀποτελεῖ κλασσικὴν ἀναίρεσιν ἀμφοτέρων τῶν βασικῶν Σοβιετικῶν ἰσχυρισμῶν. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία δὲν διστάζει εἰς τὴν πρᾶξιν νὰ ἐφαρμόσῃ ἔντονον οἰκονομικὴν πίεσιν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ πολιτικὴν ὑπακοὴν ὅταν θεωρῇ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Τὸ 1948 ἐπέτεινε τὸν οἰκονομικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Γιουγκοσλαβίας μὲ σκοπὸν ὅπως καθυποτάξῃ τὸν Πρόεδρον Τίτο ἢ ἐπιφέρῃ τὴν πτῶσιν του. Ἡ ἀνωτέρω Σοβιετικὴ ἐνέργεια ἐπηκολούθησε μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Προέδρου Τίτο ὅπως ὑποταχθῇ εἰς τὰς πολιτικὰς κατευθύνσεις τῆς Μόσχας.

Ἀποτέλεσμα τούτου ἦτο μέχρι τέλους τοῦ 1949 νὰ ἐξουδετερωθῇ κυριολεκτικῶς τὸ Γιουγκοσλαβικὸν ἐμπόριον καὶ νὰ ὑποφέρουν πολλὰ δεινὰ ἑκατομμύρια Γιουγκοσλάβων. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ Στρατάρχης Τίτο ἐζήτησε καὶ ἔλαβε βοήθειαν ἀπὸ τὴν Δύσιν. Μετὰ τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὁ Κροῦστσεφ προσεπάθησε νὰ ἐξομαλύνῃ τὴν ἔριδα Μόσχας—Βελιγραδίου καὶ ἐπέρριψεν ὅλας τὰς εὐθύνας εἰς τὸν Μολότωφ. Ἄμεσος συνέπεια τῶν ἀνωτέρω ὑπῆρξεν ἡ σημαντικὴ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων. Ἀλλὰ ὅταν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Πρόεδρος Τίτο ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἔντονον «ἀντι—ρεβιζιονιστικὴν» ἐκστρατείαν τῆς Μόσχας, ὁ κ. Κροῦστσεφ δὲν ἐδίστασε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν πίεσιν. Ἡ Ρωσσία ἀνέστειλε διὰ πέντε ἔτη τὴν πληρωμὴν τῶν πιστώσεων δι' ἐπενδύσεις ἀξίας 300 ἑκατομμ. δολλαρίων, αἱ ὁποῖαι εἶχον χορηγηθῆ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν τὸ 1955—56. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ—ὅπως καὶ ἡ ἀρχικὴ χορήγησις — ἐλήφθη προφανῶς διὰ καθαρῶς πολιτικοὺς λόγους.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἀναφερθέντα διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν ἀποτελοῦν ἐπίσης ἔντονον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς διαμαρτυρίας του ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἄλλων χωρῶν. Ὡμίλησεν ἀπεριφράστως λ.χ. διὰ συλλήψεις κομμουνιστῶν εἰς τὴν Ἡνωμένην Ἀραβικὴν Δημοκρατίαν. «Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραμένωμεν σιωπηλοί, εἶπεν, ἔναντι τῆς ἐκστρατείας ποὺ διεξάγεται εἰς ὡρισμένας χώρας ἐναντίον τῶν προοδευτικῶν στοιχείων ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ ἀντικομμουνι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἰδέαι καὶ συστήματα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ πάθος γιὰ τὴν ὑγεία καὶ τὴν ὀμορφιὰ τοῦ παιδιοῦ εἶναι βέβαια παγκόσμιο πάθος καὶ μάλιστα ὄχι μόνο τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ μέριμνα γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ παιδιοῦ, σὲ κάθε χώρα σχεδόν, ἦταν μία ἀπὸ τὶς πιὸ στοργικές, τὶς πιὸ τρυφερές.

Ὅλοι οἱ βόρειοι λαοὶ καυχῶνται γιὰ τὰ γερὰ παιδιὰ ποὺ ἀνατρέφουν καὶ φυσικὰ οἱ Ἄγγλοι συμπεριλαμβάνονται σ' αὐτούς. Νὰ τώρα ἕνα θέμα, ἕνα πρόβλημα ποὺ ἐξετάζεται ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς σχετικὰ μὲ τὸ παιδί. Ἡ πολλὴ τροφὴ εἶναι πράγματι χρήσιμη ἢ μήπως βλάπτει τὰ παιδιά; Ἀκριβέστερα, εἶναι ἀλήθεια πὼς τὸ παιδὶ ποὺ τρώει πολὺ καὶ πολὺ καλὰ γίνεται ἀργὸ στὴ σκέψι ἢ ἀκόμα καὶ ἠλίθιο;

Τὴν ἄποψι αὐτὴ τὴν ὑπεστήριξε μιὰ ἔγκυρη Ἀγγλὶς εἰδικός, ἀπὸ μακροχρόνιες μελέτες στὰ σχολεῖα, ὅπου ὑπηρετοῦσε καὶ ὅπου εἶχε τὴν δυνατότητα καὶ τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθῇ χιλιάδες παιδιά. Σὲ μιὰ πρόσφατη ἀνακοίνωσί της ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων:

«Τὸ πολὺ καὶ ταυτόχρονα καλὸ φαγητὸ κάνει τὰ παιδιὰ ληθαργικά. Συνιστῶ λίγο καὶ καλό. Ἤδη τὰ πολὺ παχειὰ παιδιὰ ἀποτελοῦν ἕνα πρόβλημα καὶ ὅσες φορὲς ἀρρωσταίνουν, οἱ γιατροὶ συναντοῦν μεγάλες δυσχέρειες. Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ὑποβάλουν τὰ παιδιὰ σ' ἕνα μελετημένο διαιτολόγιο καὶ ὄχι νὰ τὰ «μπουκώνουν» συνεχῶς, διότι τοὺς κάνουν κακό. Δυστυχῶς, ἐλάχιστοι μὲ ἄκουσαν, ὅταν συνιστοῦσα κάτι τέτοιο».

Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ εἶχεν εἰπῆ:

—Θέλω νάχω γύρω μου παχεῖς ἄνδρες. Ὁ Κάσσιος π.χ. ἔχει ἕνα ξελιγωμένο καὶ πεινασμένο ὕφος ποὺ δὲν μοῦ ἀρέσει. Ἄνθρωποι μὲ τέτοιο ὕφος εἶναι ἐπικίνδυνοι.

Ἄλλο ὅμως παχεῖς ἄνδρες καὶ ἄλλο εὐτραφέστατα παιδιά. Γιὰ τὰ τελευταῖα ἡ ζωὴ δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστη. Ἀντιθέτως τοὺς στοιχίζει πολλὲς ἀπογοητεύσεις, πολλὲς πίκρες, πολλοὺς ἐκνευρισμούς. Πολλὰ γίνονται κομπλεξικά, καθὼς τὰ ἄλλα παιδιὰ τὰ περιπαίζουν συνεχῶς γιὰ τὸ πάχος τους καὶ τὴν ἀσουλούπωτη ἐμφάνισί τους.

Τὸ θέμα ἔγινε ἀκόμα πιὸ ζεστό, ὅταν πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἕνα Ἐγγλεζάκι, ποὺ ἦταν πολὺ παχύ, ἐτερμάτισε τὴ ζωή του μέσα σ' ἕνα ποτάμι ὕστερα ἀπὸ τὸ βασανιστήριο τῆς κοροϊδίας, στὴν ὁποίαν τὸ εἶχαν ὑποβάλει οἱ συμμαθηταί του.

Τὸ ἀγόρι ἦταν δώδεκα χρόνων καὶ ζύγιζε κάπου ἑξῆντα κιλά. Ἀπὸ ἡλικίας ἑπτὰ ἐτῶν εἶχε ξαφνικὰ παρουσιάσει μιὰ τάσι πρὸς τὸ πάχος καὶ ταυτόχρονα μιὰν ἀσίγαστη λαιμαργία. Οἱ γονεῖς του δὲν ἔκαναν καμμιὰ προσπάθεια γιὰ νὰ ἀνακόψουν τὸ πάχος του καὶ ἀγωνίζονταν ἁπλῶς νὰ στομώνουν τὴν ἀσταμάτητη πεῖνα του. Σύντομα τὸ παιδὶ ἔγινε ἕνας ἄμορφος σχεδὸν ὄγκος, μιὰ μετακινουμένη στρογγυλὴ μᾶζα κρεάτων, ποὺ προκαλοῦσε ἀλλοῦ τὸν οἶκτο, ἀλλοῦ τὰ πειράγματα, ἀλλοῦ τὴν ἀκόμα πιὸ σκληρὴ παιδικὴ «πρόγκα».

Αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ δεινοπαθήματα τοῦ τραυμάτιζαν ὁλοένα τὴν ψυχή. Τὸ παιδὶ ἔγινε μελαγχολικό, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ πάχος ἔμενε. Μιὰ μέρα, στὰ μέσα τοῦ περασμένου μηνός, ὕστερα ἀπὸ ἕνα παιγνίδι τὸ ἀγόρι ἐπήδησε στὸ ποτάμι καὶ πνίγηκε. Οἱ συμμαθητές του ἔπεσαν σὲ συντριβή, τὸν συνώδευσαν στὴν τελευταία του κατοικία μὲ λουλούδια, ἀλλὰ ἦταν ἀργὰ πιὰ γιὰ νὰ μετανοήσουν.

Τώρα τὸ θέμα ἐξετάζεται καὶ πάλι. Καὶ ἀπὸ μιὰ ἔρευνα περιοδικοῦ προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ γνῶμες τῶν εἰδικῶν διχάζονται.

Μία Ἀγγλὶς παιδίατρος, ποὺ ἔχει κάμει καὶ αὐτὴ μελέτες, ἡ μὶς Ταίη Φέννερ, λέγει:

—Δὲν νομίζω ὅτι τὸ πολὺ φαγητὸ φέρνει παρόμοια ἀποτελέσματα. Ἂν ὅμως τὸ πολὺ φαγητὸ δίνεται σὰν ἐκδήλωσις στοργῆς, χωρὶς νὰ τὸ ζητῇ ὁ ὀργανισμός, καθόλου δὲν ἀποκλείεται. Ἄλλωστε εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ὁρίσῃ κανεὶς διαιτολόγια γιὰ ἀναπτυσσόμενα παιδιά, μὲ ποικίλλουσα καὶ μάλιστα μεγάλη ὄρεξι.

Ἕνας ἄλλος εἰδικός, ὁ δόκτωρ Κὰρλ Φέννιξ, λέγει:

—Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν πτωχῶν εἶναι συνήθως εὐφυέστερα ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πρέπει ἀναγκαστικὰ νὰ τὸ ἀποδώσουμε στὸ ὅτι τὰ δεύτερα τρῶνε πολὺ καὶ καλά. Ὑπάρχουν ἄλλοι λόγοι καὶ μάλιστα πολλοί, ποὺ προκαλοῦν αὐτὸ τὸ φαινόμενο. Προσωπικῶς συνιστῶ καλὸ φαγητὸ σὲ μέτριες ποσότητες. Ποτὲ πολύ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν, παρατηρεῖται ὅτι τὰ παιδιὰ στὶς εὐημεροῦσες οἰκονομικῶς χῶρες εἶναι πιὸ γερὰ μέχρις ἡλικίας 6—7 ἐτῶν ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν πτωχοτέρων χωρῶν, ὕστερα ὅμως παρουσιάζουν αἰσθητὴ κάμψι στὴν ὑπεροχή τους λόγῳ τῆς καλοζωΐας. Γι' αὐτὸ τὰ παιδιὰ στὶς πλούσιες χῶρες γυμνάζονται τώρα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχή.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
6 ΜΑΡΤΙΟΥ
ἀπὸ ὥρας 6ης
ἕως 11ης μ.μ.

ΧΟΡΟΣ
ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΜΗ

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΕΤΣΙ ΚΙ' ΕΦΕΤΟΣ
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ
ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ
ΘΑ ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

•••

Ἑλληνικὸ γλέντι, ἑλληνικὸ τραγούδι, ἑλληνικοὶ χοροί. Ὅλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ ὀμορφιὰ τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς

•••

Ὁ Ἑλληνικὸς Δραματικὸς Ὅμιλος θὰ παρουσιάσῃ τὴν θεατρικὴ σκηνὴ «Ἀγάπη στὸ χωριὸ» τοῦ κ. Ἀνδρ. Κοντογιάννη-Ἀρόη

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ
Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ
«ΠΑΝΑΧΑΪΚΟΥ»
Πλατεῖα Ὑψηλῶν Ἀλωνίων

ΤΕΛΟΣ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Θερμάστραι εἰς τιμὴν ΚΟΣΤΟΥΣ. Ἐγκατάστασις δωρεὰν αὐθημερὸν χωρὶς προκαταβολή. Μικραὶ ἑβδομαδιαῖαι δόσεις

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ-ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΗΛ. 35-93

ΕΛΛΗΝΙΣ ΕΚ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ 83.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ

ΜΟΝΤΡΕΑΛ. Ἑλληνίς, ὁ σύζυγος τῆς ὁποίας ἐφονεύθη εἰς αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα εἰς Μοντρεὰλ τὸ παρελθὸν θέρος, ὀλίγον προτοῦ αὐτὴ καὶ τὸ νήπιόν της τὸν συναντήσουν, κατέθεσε σήμερον ἀγωγὴν ζητοῦσα ἀποζημίωσιν 83.000 δολλαρίων. Ἡ 27έτις κ. Χρυσοῦλα Μητσοπούλου, ἐκ Ναυπάκτου, διατείνεται ὅτι αὐτὴ καὶ ἡ θυγάτηρ της, ἡλικίας ἑνὸς ἔτους, ἀντιμετωπίζουν οἰκονομικὰς δυσκολίας εἰς τὴν Ἑλλάδα λόγῳ τῆς ἀπωλείας τοῦ συζύγου της, ὀνόματι Εὐαγγέλου, ἐπίσης ἡλικίας 27 ἐτῶν. Ἡ ἀγωγή της κατετέθη βάσει ἀποφάσεως δικαστηρίου τοῦ Μεσολογγίου, ἡ ὁποία ἐνισχύει τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῆς. Ἡ κ. Μητσοπούλου διεκδικεῖ ποσὸν 67.500 δολλαρίων διὰ τὴν ἀπώλειαν βεβαίων ἐσόδων πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ τοῦ τέκνου της, 15.000 δολλαρίων διὰ ψυχικὴν ὀδύνην καὶ ποσὸν 500 δολλαρίων διὰ τὰ ἔξοδα κηδείας. Δὲν καθωρίσθη εἰσέτι ἡ ἡμερομηνία ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἐκ μέρους τοῦ δικαστηρίου. Κατηγορούμενος εἶναι ὁ Καροῦζο Φάραχ — Λαζοά, ἐνωμοτάρχης, τὸ αὐτοκίνητον τοῦ ὁποίου ἔπληξε καὶ ἐφόνευσε τὸν Μητσόπουλον τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ μετανάστης, ράπτης τὸ ἐπάγγελμα, διήρχετο τὴν ὁδὸν Νόρθ Ἔντ τὴν 17ην Ἰουλίου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΝΕΥ ΑΞΙΑΣ ΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΔΗΜΟΤΟΥ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ. Ὁ Δῆμος τῆς πόλεως ἀπεφάσισεν, ὅπως διακόψῃ τὴν διανομὴν διπλωμάτων «διακεκριμένου δημότου» εἰς διαφόρους «προσωπικότητας» ἀφοῦ εἷς δημοτικὸς σύμβουλος, συμφωνούντων πολλῶν συναδέλφων του, διεπίστωσεν ὅτι: «Ἤρχισε νὰ ἀποτελῇ τιμὴν τὸ νὰ μὴ κατέχῃ κανεὶς τὸ δίπλωμα τοῦ «διακεκριμένου δημότου».

ΝΑ ΠΑΙΔΙ... ΝΑ ΜΑΛΑΜΑ

ΝΙΟΥΚΑΣΛ. Μία μητέρα ἐμήνυσε τὸν θετὴ υἱόν της, διότι τὴν ἐτραυμάτισε μὲ μαχαίρι τῆς κουζίνας, ἐπειδὴ δὲν τοῦ ἠγόρασε διὰ τὰ γενέθλιά του ἕνα στιλέττο. Σπουδαῖος ὁ νεαρὸς καὶ ἐπίδοξος γκάγκστερ.

ΠΟΙΑ ΗΤΟ Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΙΤΑΛΙΔΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

ΜΙΛΑΝΟΝ. Μετηνόησεν οἰκτρῶς διὰ τὸ θέμα ἐκθέσεως «Ποία εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐπιθυμία μου», τὸ ὁποῖον μία καθηγήτρια τοῦ Μιλάνου ἔθεσεν εἰς τὰς τελειοφοίτους τοῦ σχολείου της. Αἱ ἐκθέσεις ἀπετέλουν κυριολεκτικῶς σκάνδαλον. Ὡς παράδειγμα δὲ ἀναφέρεται ἡ ἔκθεσις τῆς 14έτιδος Ἐλίζας Μινέλλι, ἡ ὁποία γράφει λακωνικώτατα: «Ἕνας ψηλός, γεροδεμένος, ξανθὸς γαλανομάτης ἄνδρας».

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΗΓΟΡΕΥΕΝ ΕΠΙ ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ δικηγόρος κ. Ἄϊαν Οὐώρρεν ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται συμπτώματα ἀδυναμίας, ἀφοῦ ἠγόρευσεν ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας ἐπὶ ὑποθέσεως ἐκδικαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ Λονδίνου καὶ ἐδήλωσεν εἰς τὸν πρόεδρον: «Ἂν ἡ φωνή μου σταματήσῃ, θὰ ζητήσω ἀναβολὴν τῆς δίκης». Ὁ πρόεδρος εἶπε τότε εἰς τὸν δικηγόρον: «Ἂν ἡ φωνή σας σταματήσῃ δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ζητήσετε ἀναβολὴν τῆς δίκης.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΕΜΑΔΗΣΕ ΕΝΑ ΚΟΠΑΔΙ ΑΠΟ ΓΑΛΟΠΟΥΛΕΣ

ΓΚΡΕΝΟΒΕΛ. Μία πρωτοφανὴς εἴδησις μεταδίδεται ἐκ τοῦ χωρίου Σαὶν — Ἀλμπὰν — ντὲ Βαρέζ, ὅπου, ἕνας γεωργὸς ὀνόματι Μαρσὲλ Νιβολλέ, ὕστερα ἀπὸ μίαν μεγάλη καταιγίδα ἐνέσκηψε εἰς τὸ χωριὸ ἀντελήφθη ὅτι ὅλες οἱ γαλοποῦλες του, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ μεγαλύτερο κοπάδι τῆς περιοχῆς εἶχαν μαδηθῆ! Ἀργότερον διεπιστώθη, ὅτι, ἕνας κεραυνὸς ποὺ ἔπεσε εἰς τὸ κτῆμα του, ἁπλῶς ἔκαψε τὰ φτερὰ τῶν πουλιῶν. Χαριτολογοῦντες μερικοὶ συνάδελφοί του ἔλεγον ὅτι «λυποῦνται διότι ὁ κεραυνὸς δὲν... ἔψησε τὶς γαλοποῦλες του».

Ο ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ!

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἤρχισε τελευταίως νὰ διεξάγεται καὶ μὲ τὰ γραμματόσημα. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐξεδόθη σειρὰ γραμματοσήμων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἥρωες τῆς ἐλευθερίας». Ἓν ἐξ αὐτῶν δὲ παριστάνει τὸν ἥρωα τῆς Οὐγγρικῆς ἐξεγέρσεως τοῦ 1848 Χοστούτ, ὁ ὁποῖος ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν. Ἀλλὰ τὸ γραμματόσημον τοῦτο προκαλεῖ τώρα τὴν ὀργὴν τῶν ταχυδρομικῶν ἀρχῶν τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιστρέφουν ὡς «ἀπαραδέκτους» τὰς δι' αὐτοῦ ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ταχυδρομουμένας ἐπιστολάς.

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ Ε.Β.Ε. ΠΑΤΡΩΝ

ΝΑ ΜΗ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΡΑΤΗΣΙΣ ΔΙ' ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΧΡΕΗ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. ΒΕΤΣΟΥ

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Νικ. Βέτσος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τοὺς ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Ἐμπορίου τὸ κάτωθι ὑπόμνημα:

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιογραφικῶν πληροφοριῶν, καθ' ἃς μελετᾶται ἡ κατάργησις τῆς προσωποκρατήσεως, ὡς μέσου ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ ἐμπορικῶν χρεῶν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσωμεν κατωτέρω τὰς ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόψεις μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως αὗται τύχωσι τῆς ἁρμοζούσης τῇ σοβαρότητι τοῦ θέματος ὑμετέρας προσοχῆς ὡς διατυπούμεναι, ἄλλως τε, παρ' ὀργανισμοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν ἐμπορικὴν τάξιν ἥτις ἀμέσως ἐνδιαφέρεται καὶ θίγεται ἐκ τῆς παρ' ἐλπίδα υἱοθετήσεως τῆς περὶ ἧς ἀνωτέρω καταργήσεως.

Ἡ κατάργησις τῆς προσωποκρατήσεως προτείνεται πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς νομοθεσίας μας ἐξ ἑνὸς καταλοίπου τῆς παλαιᾶς περὶ δικαίου ἀντιλήψεως, ἥτις ἐν τῇ αὐστηροτάτῃ αὐτῆς ἐφαρμογῇ, ἔφθανε, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, μέχρι τοῦ ὑποβιβασμοῦ τοῦ χρεωφειλέτου εἰς τὴν ἰδιότητα καὶ θέσιν πράγματος (RES).

Κατὰ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης ἠσκήθη ἀπὸ μακροτάτων χρόνων αὐστηρὰ κριτική, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς περὶ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου δικαίου ἀρχὰς τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἥτις ἀπεδοκίμασε τὸν θεσμὸν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς μέσον ἀπηρχαιωμένον καὶ βάρβαρον καὶ ὡς τοιοῦτον θίγον τὸ ἀδιατίμητον τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἀξίωμα.

Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ παρὰ τὴν προσπάθειαν ὅλων τῶν συγχρονισμένων νομοθεσιῶν τῆς Εὐρώπης διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωποκρατήσεως διὰ χρέη, ὁ θεσμὸς οὗτος παρέμεινε δι' ὡρισμένας τοὐλάχιστον περιπτώσεις.

Καὶ ἡ ἡμετέρα Πολιτικὴ Δικονομία, ὡς γνωστόν, περιέχει ἀρκετὰς περιπτώσεις προσωποκρατήσεως, διὰ τοῦ Νόμου δὲ ΒΧΟΣΤ τῷ 1900 ἐπεχειρήθη ὁ συγχρονισμὸς αὐτῶν πρὸς τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις περὶ δικαίου καὶ ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου.

Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὰ ἐμπορικὰ χρέη αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας προβλέπουσι:

Ἐν ἄρθρῳ μὲν 732: «Ἐν πάσῃ περὶ ἐμπορικῆς διαφορᾶς ἐκδιδομένῃ ἀποφάσει ἀπαγγέλλεται (παρὰ τοῦ Δικαστηρίου), αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος, προσωπικὴ κράτησις κατὰ τοῦ ἡττηθέντος ἐμπόρου ἕνεκεν μόνον τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου. Τὴν ἀμφισβητηθεῖσαν ἐμπορικὴν ἰδιότητα τοῦ ἐναγομένου ὀφείλει ὁ ἐπιδιώκων τὴν κράτησιν αὐτοῦ νὰ ἀποδείξῃ, μὴ κωλυομένου ἐντεῦθεν τοῦ δικαστηρίου, ὅπως ἀποφασίσῃ καὶ ὁριστικῶς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς».

Ἐν ἄρθρῳ δὲ 999: «Προσωπικὴ κράτησις ἀπαγγέλλεται δυνάμει τοῦ νόμου εἰς ὅλας τὰς δίκας τὰς ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς ἄνευ διαφορᾶς προσώπων.

Κατὰ τὸν εἰσηγητὴν τοῦ Νόμου ΒΧΟΣΤ, τότε Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ἡ διατήρησις τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἐκρίθη ἀναγκαία πρὸς κατοχύρωσιν τῆς ἐμπορικῆς πίστεως, ἥτις τυγχάνει ἀναγκαία διὰ τὴν ὁμαλὴν διακίνησιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἀπὸ τῆς προαναφερομένης τροποποιήσεως τῆς Πολιτικῆς μας Δικονομίας εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν θεσμὸν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δι' ἐμπορικὰ χρέη παρῆλθε μία ὁλόκληρος ἑξηκονταετία καὶ θὰ ἠδύνατο, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι αἱ μεσολαβήσασαι ἐν τῷ μεταξὺ ἐξελίξεις ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ δίκαιον τῶν συναλλαγῶν ἐπιβάλλουσι πλέον τὴν ὁλοσχερῆ κατάργησιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα διαμορφοῦται ὅλως διαφορετικὴ κατάστασις, ἀντίθετος πρὸς τὴν νομικὴν θεωρητικὴν ἀντίληψιν, ἐπιβάλλουσα τὴν συνέχισιν, δι' ἀρκετὸν ἀκόμη χρονικὸν διάστημα, τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Καὶ ἐξηγούμεθα:

1) Ὁ ἔμπορος, διὰ τῆς ἐκ τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων διεισδύσεως αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην πτυχὴν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, κατέστη ἀναμφισβήτητος κοινωνικὸς λειτουργός, αἱ πράξεις τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρουσιν ἀμέσως τὸ σύνολον καὶ αὐτὴν τὴν δημοσίαν τάξιν.

2) Ὁ ἔμπορος, χαίρων προνομίων (πιστοδοτήσεως κλπ.), τὰ ὁποῖα οἱ λοιποὶ συναλλασσόμενοι δὲν ἔχουσιν, ὑπέχει ηὐξημένην εὐθύνην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων.

3) Ὁ τελευταῖος, καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν ἡμετέραν χώραν ὁ ἐξευτελισμὸς τῶν ὑποχρεώσεων διὰ τῆς κατ' ἐπανάληψιν ἐκμηδενίσεως τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, ἤμβλυναν τὴν ἔννοιαν τῆς πίστεως, γεγονὸς ὅπερ ἐπιβεβαιοῦται καθημερινῶς ἐκ τῶν σημειουμένων περιπτώσεων ἀθετήσεως ὑποχρεώσεων.

4) Ἡ κατὰ μέγιστον μέρος χρησιμοποίησις μεταπολεμικῶς παρὰ τῶν ἐπιχειρήσεων δανείων κεφαλαίων, δημιουργεῖ εἰς τοὺς φορεῖς τούτων τὴν ψευδαίσθησιν οἰκονομικῆς εὐφορίας, ἥτις, χάριν τῆς πίστεως, δέον νὰ συμπιεσθῇ δι' ἀπειλῆς δυσχερέστων διὰ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν μέτρων.

5) Ἡ μεταπολεμικὴ γενίκευσις τῶν ἀγορῶν ἐπὶ πιστώσει, εἴτε δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν, εἴτε διὰ γραμματίων ἢ συναλλαγματικῶν, ἐπιβάλλει τὴν διατήρησιν καὶ ἑνὸς αὐστηροῦ μέτρου ἐξαναγκασμοῦ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνειλημμένων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ὑποχρεώσεων, ὁσονδήποτε καὶ ἂν τοῦτο θεωρῆται ἀναχρονιστικόν.

Βεβαίως, κατὰ τῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς ἐξαναγκαστικοῦ τοιούτου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναλαμβανομένων ἐμπορικῶν ὑποχρεώσεων, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ εἰς τὰς φυλακὰς ἐγκλειόμενος ὀφειλέτης ἔμπορος, ἀπομακρυνόμενος τῆς ἐργασίας του, καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἀφερέγγυος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον ὀρθῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ, ὅτι εἰς τὸ μέτρον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καταφεύγουσι κατὰ κανόνα οἱ δανεισταὶ εἰς σπανίας περιπτώσεις, διότι δὲν παραβλέπουσι καὶ οὗτοι τὸν κίνδυνον τῆς περαιτέρω χειροτερεύσεως τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ χρεωφειλέτου των ἐμπόρου ἐκ τῆς ἐγκλείσεως αὐτοῦ εἰς τὰς φυλακάς.

Ἐπὶ τούτοις, ἂς ἐπιτραπῇ ἡμῖν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εὑρίσκομεν δυσεξήγητον, ἂν μὴ καὶ παράδοξον, τὴν λησμονὴν ἀνθρωπιστικῶν συναισθημάτων ὑπὲρ τοῦ δυστρόπου ὀφειλέτου ἐμπόρου διὰ τὰ ἐμπορικὰ αὐτοῦ χρέη, ὅταν διὰ τὰ ἐξ ὀφειλομένων πρὸς τὸ Δημόσιον φόρων χρέη αὐτοῦ οὐδὲ σκέψις κἂν γίνεται περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, κρινομένης ὡς μέτρου αὐτόχρημα εὐλόγου καὶ φυσικοῦ καὶ δὴ μὲ ὅλας τὰς γνωστὰς σκληρὰς καὶ συνήθως παραλόγους προϋποθέσεις τῆς ἐφαρμογῆς του ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Διὰ τοὺς προεκτιθεμένους λόγους, ἀποκρούομεν κατηγορηματικῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως πᾶσαν σκέψιν περὶ καταργήσεως τῆς προσωποκρατήσεως τοῦ ἐμπόρου διὰ τὰ ἐμπορικά του χρέη, πιστεύοντες ὅτι ἡ τυχὸν καὶ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα υἱοθέτησις τοιούτου μέτρου θὰ ἀπετέλει τὴν χαριστικὴν βολὴν κατὰ τῆς πολυτρώτου ἐμπορικῆς πίστεως.

Ὁ πρόεδρος
ΝΙΚ. ΒΕΤΣΟΣ

Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου
Τηλέφ. 23-96
★ Ἑλληνικὸς κ. ξένος τύπος.
★ Κάθε βιβλίο ποὺ θὰ χρειασθῆτε.
★ Ὅλα τὰ καλὰ φιγουρίνια.
★ Ὅλα τὰ βιβλία σὲ τεύχη.
★ Κάρτ-ποστάλ.
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 1[illegible] ΠΑΤΡΑΙ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ
Γ. Π. ΑΡΒΑΝΙΤΗ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 8 (παραπλεύρως «Ἰντεάλ»)

•••

Παραλαβόντες νέαν σειρὰν ριγὲ μοντέρνων ὑφασμάτων Ἀγγλίας, θὰ συνεχίσωμεν τὴν ΛΙΑΝΙΚΗΝ πώλησιν τῶν ὑποκαμίσων τοῦ ἐργοστασίου μας, εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους